

AĞDAMDA NƏYİM QALDI...

56ildir fotojurnalistəm. Bu dünya-nın gözəlliklərini, yadda qalan, bəzən kədərli, bəzən də xoşbəxt anlarıni fotolentin yaddaşma köçürmişəm. Həm də təkcə fotolentin yox, bu ecazkar mənzərələri, duyğulu, fərəhli anları, qəlb dondurən hadisələri gözlərimlə ürəyimə, qəlb yaddaşma, beynimə həkk etmişəm...

Ən qururverici, kədərlər anların şahidi, həm də o anı donduraraq tarixin yaddaşına çevirən biri olmuşam...

Çox yerlər gəzmişəm, Vladivostokdan An-qolayacan, Pribaltikanın Orta Asiyayacan...

Amma Azərbaycanın bölgələrindən hazırladığım fotoreportajlar mənim üçün daha doğma olub. Yenə də bölgələrimizdə aparılan abadlıq, quruculuq işlərini sevə-sevə çəki-rəm...

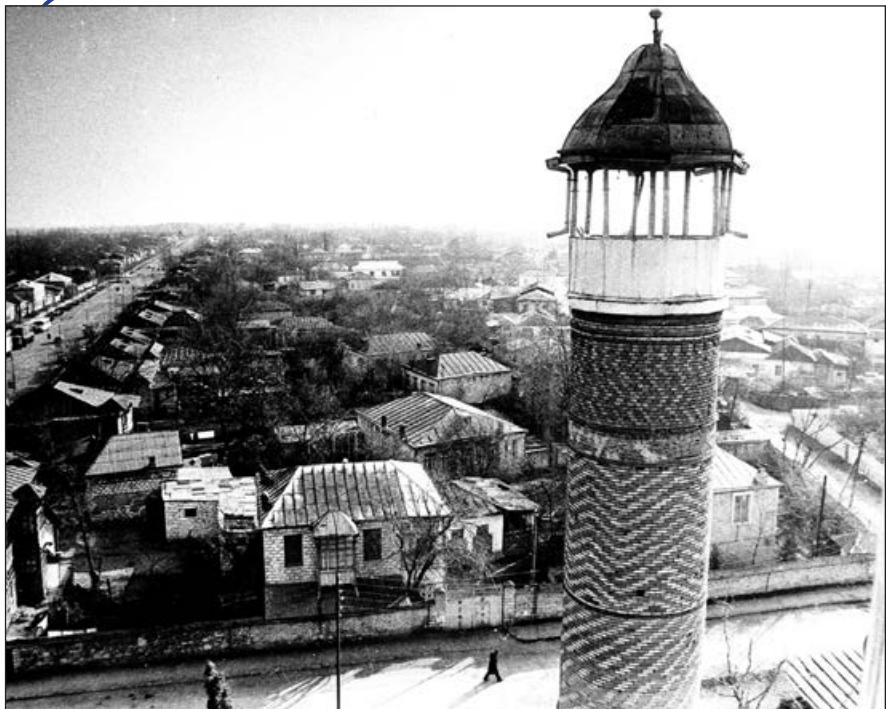
Bu günlərdə isə yolumu Ağdamdan salmışdım...

Fotolar çəkirdim, amma çəkdiklərim heç cür ürəyimə yatmirdi...

Axi bu həmin Ağdam deyildi...

Ağdamın Çörək, Tarix Ölkeşunaslıq müzeylərini, tarzən Qurban Pirimovun xatırə müzeyini, Ağdam şəkil qalereyasını çəkmədən nece deyim ki, bura Ağdamdır...

Ağdamda çox olmuşam, amma 1988-89-cu illərdə orada olarkən yaşadıqları, hiss etdik-lərim heç zaman yaddaşından silinmir...

**Ağaəli MƏMMƏDOV,
“Azərbaycan”**